

ת"פ 53289/12 - מדינת ישראל נגד מתאים לי חניות (1997) בעמ, א.ד. החדש בעמ, ג'אמפ אופנה בעמ, פריזוט לין טקסטיל בעמ, אברהם מלכה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 16-12-53289 מדינת ישראל נ' מתאים לי חניות (1997) בעמ ואח'

לפני כבוד השופט שאל אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוזד תhilah מרון חגי
נגד

- הנאשמים:
1. מתאים לי חניות (1997) בעמ
 2. א.ד. החדש בעמ
 3. ג'אמפ אופנה בעמ
 4. פריזוט לין טקסטיל בעמ
 5. אברהם מלכה
ע"י ב"כ עוזד אודי ויסבאות

גזר דין

1. נאשם 5 (להלן - הנאשם) הורשע, על-יסוד הודהתו בעובדות כתוב האישום המתוון (להלן - כתוב האישום), בביצוע סדרת עבירות של אי תשלום מס שנוכה, לפי הוראות סעיף 219 (וסעיפים נלוויים) לפיקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן - פיקודת מס הכנסה).
2. בתקופה הרלוונטיית שימוש הנאשם כמנהל הפעיל של נאשות 1, 2, 3 ו-4 (להלן ביחד - החברות). יוטעם, כי הודהת הנאשם האמורה ניתנה גם בשמן של החברות, בהתאם לעובדות הרלוונטיות להן, ועל יסוד הודהה זו הורשעו גם הן בעבירות שבנהו הושמו בכתב האישום (ר' הכרעת הדין המשלים, בפרוטוקול, עמ' 85-86).

A. כתב האישום - תמצית העובדות והוראות החיקוק:

3. כתב האישום (המוון) אוחז חלק כללי ושמונה-עשר אישומים. בחלק הכללי נטען כי בתקופה הרלוונטית לו היו החברות "מעבידות" - כמשמעותו מונח זה בתקנות מס הכנסה (ニכי משוכרת ומשכר עבודה), תשנ"ג-1993 - ועל כן היו חיבות בניכוי מס המקורי, מעובדים ומקבלני המשנה שלהם, ובהעתרתו לפקיד השומה. שמונה-עשר האישומים מתיחסים באופן קונקרטי לפרטי מיסים שנכו ולא הועברו לפקיד השומה על-ידי כל אחת מהחברות.
4. באישומים נטען, בתמצית, כללה:

אישומים 1-4 (נגד הנאשם ונאשנת 1)

עמוד 1

תמצית העובדות:

בתקופה שבין חודש יוני 2013 לבין חודש ספטמבר 2013 (ארבעה חודשים) ניכו נאשمت 1 והנאשם מס הכנסה, ממשכורות ותשומות ששלמו, בסכום כולל של 166,573 ₪ (קרן).

הנאשם ונאשמת 1 לא שילמו במועד לפקיד השומה את מס הכנסה אותו ניכו, ללא הצדק סביר.

הוראת החיקוק:

אי תשלום מס שנוכה - ארבע עבירות לפי הוראות סעיף 219, יחד עם סעיפים 117, 164 ו-166 לפקודת מס הכנסה ולתקנות שהותקנו מכוחה, וביחד עם סעיפים 222 ו-224א לפקודת.

אישומים 5-8 (נגד הנאשם ונאשמת 2) (אישום 9 נמחק)

תמצית העובדות:

בתקופה שבין חודש יוני 2013 לבין חודש ספטמבר 2013 (ארבעה חודשים) ניכו נאשמת 2 והנאשם מס הכנסה, ממשכורות ותשומות ששלמו, בסכום כולל של 401,716 ₪ (קרן).

הנאשם ונאשמת 2 לא שילמו במועד לפקיד השומה את מס הכנסה אותו ניכו, ללא הצדק סביר.

הוראת החיקוק:

אי תשלום מס שנוכה - ארבע עבירות לפי הוראות סעיף 219, יחד עם סעיפים 117, 164 ו-166 לפקודת מס הכנסה ולתקנות שהותקנו מכוחה, וביחד עם סעיפים 222 ו-224א לפקודת.

אישומים 10-14 (נגד הנאשם ונאשמת 3)

תמצית העובדות:

בתקופה שבין חודש אפריל 2013 לבין חודש ספטמבר 2013, למעט חודש יוני 2013 (חמשה חודשים) ניכו נאשמת 3 והנאשם מס הכנסה, ממשכורות ותשומות ששלמו, בסכום כולל של 88,596 ₪ (קרן).

הנאשם ונאשמת 3 לא שילמו במועד לפקיד השומה את מס הכנסה אותו ניכו, ללא הצדק סביר.

הוראת החיקוק:

אי תשלום מס שנוכה - חמישה עבירות לפי הוראות סעיף 219, יחד עם סעיפים 117, 164 ו-166 לפקודת מס הכנסה ולתקנות שהותקנו מכוחה, וביחד עם סעיפים 222 ו-224א לפקודת.

אישומים 15-19 (נגד הנאשם ונאשמת 4)

תמצית העובדות:

בתקופה שבין חודש ינואר 2013 לבין חודש מאי 2013 (חמשה חודשים) ניכו נאשמת 4 והנאשם מס הכנסה, ממשכורות ותשומות ששלמו, בסכום כולל של 60,940 ₪ (קרן).

הנאשם ונאשמת 4 לא שילמו במועד לפקיד השומה את מס הכנסה אותו ניכו, ללא הצדק סביר.

הוראת החיקוק:

אי תשלום מס שנוכה - חמישה עבירות לפי הוראות סעיף 219, יחד עם סעיפים 117, 164 ו-166

לפקודת מס הכנסה ולתקנות שהותקנו מכוחה, וביחד עם סעיפים 222 ו-224א לפיקודה.

ב. השתלשות ההליכים המשפטיים והסדר הטיעון:

5. מתיילת הדרך גדר המחלוקת שהציגו ההגנה היה מצומצם למדי, דהיינו: הוודה-למעשה בכל העובדות הנUTES בכתב האישום תוך טענה לקיומו של "הצדק סביר" להtanholot הנאשם.
6. לטעתן הגנה, החברות אמנים ניכו מיסים כנתען, אך לגבי העברתם לפיקוד השומה הגיעו להסכם תשלוםם, בו בסופו של יום לא יכולו לעמוד בשל מאורע בלתי צפוי - הפרת חוזה פסולה על-ידי צדדים שלישיים, אשר הביאה לкриיסת הקונצרן ולהtanholot כלכלית של הנאשם והחברות. יצוין בהקשר זה, כי כל ארבע החברות אמנים נכנסו להילכי פירוק ועל כן בתחום ההליכים בתיק זה התיצבו נציגי המפרקם לדין, אך שוחררו מהמשר התקציבות על ידי בית המשפט (ר' החלטה בפרוטוקול, עמ' 12).
7. עם זאת, על אף המחלוקת המצומצמת-יחסית לא הגיעו הצדדים לככל הסכומות במסגרת הדיונים המקדמים (לרובות במתכוonta של גישור), ועל כן התקיך הועבר לשמיית הריאות לפני.
8. שמיית הריאות התקיימה במלואה, אך בטרם מתן הכרעת הדין שבו הצדדים להליך הגישור והגיעו לככל הסכומות, דיניות ומורוות, כללה:
 - במישור הדיני - הוסכם על הגשת כתב האישום המתוקן, שעובdotio תוארו לעיל. התקיקן בעובדות כתוב האישום המקורי היה מינורי-יחסית, והתבטא במחיקת אישום 9.
 - במישור המהוותי - המאשימה הודיעה כי תגביל את טיעוניה לעונש לעונשה שתכלול תשעה חודשי מאסר בפועל, אותן יוכל הנאשם לשאת בדרך של עבודות שירות, כאשר ההגנה טען לעונשה שתכלול תשעה חודשי מאסר כאמור.
 - בנוסף הוסכם לעתור להשתת עוני מאסר מוותנה ו开会 כספי על הנאשם, וזאת לפי שיקול דעת בית המשפט. אשר לנאמנות, שאין פעילות יותר, הודיעה ב"כ המאשימה כי תעתר להשתת קנסות סמליים בלבד.

ג. עיקרי הריאות לקבעת העונש:

9. מטעם המאשימה לא הוגשו ראיות לקבעת העונש. לעומת זאת, מטעם ההגנה הוגשה אסופה הכוללת 14 מסמכים, שעיקרם כללה:
 - (א) שלושה מסמכים רפואיים, מהחודשים يول-אוגוסט 2013, שעוניים במצבה הנפשי של אשתו-לשעבר של הנאשם, על רקע משבר נפשי אותו חוותה באותה התקופה.
 - (ב) שני תצהירים - שנערכו על-ידי שני עורכי-דין, אשר יցגו בזמןנו מי מהחברות - בהם נטען כי התanholot החברות וкриיסתן הכלכלית נבעה מהtanholot פסולה ולא צפוייה של צדדים שלישיים.
 - (ג) מספר מסמכים הנוגעים לידיו של הנאשם ובמיוחד למצבו של בנו הבכור.
 - (ד) מספר מסמכים הנוגעים למצבו הכללי הקשה של הנאשם, הכוללים מכתב פיטוריון ממוקם

עובדת, מסמכים הנוגעים לחובותיו הכספיים של הנאשם וכן העתק מצו כינוס הנכסים שניתנו נגדו (פ"ר (מחוזי מרכז) 26663-12-13 **מנורה מבטחים חברה לביטוח בע"מ ואח' נ' מלכה ואח'**, צו מיום 04.02.14).

ד. **עיקר טיעוני הצדדים:**

10. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על עובדות כתוב האישום (המתוקן), שענין כאמור באই העברת מיסים שנוכו, תוך שהדגישה את היקפו הכספי הניכר של העבירות, בסכום כולל של 717,825 ₪ מחדל שטרם הוסר, עד היום.
11. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה הקובעת את חומרתן של עבירות המס, ועמדה על הערכיהם החברתיים הנפגעים כתוצאה מביצוען. לטענה, בסכומים כגון דא, כאשר המחדל אינו מוסר הפסיקה קובעת שיש להשיט על נאים מסר בפועל, לנשיא מאחורי סוג ובריה.
12. ב"כ המאשימה הטיעמה כי הסכמת המאשימה להגבלת טיעוניה לעונש, במסגרת הסדר הטיעון, ניתנה על רקע נסיבותו האישיות החיריגות של הנאשם, ואין בה כדי לבטא את עמדת המאשימה למתחם העונש ההולם ברגע דא (ר' גם בפרוטוקול, עמ' 79 שורה 23). עם זאת הוסיפה ציינה כי, אף לשיטתה, מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין עונש של שישה חודשים מסר בפועל לבין עונש של 24 חודשים מסר בפועל.
13. בסופו של דבר עטרה ב"כ המאשימה כי יושתו על הנאשם העונשים הבאים: מסר בפועל לתקופה של תשעה חודשים, לנשיאה בדרך של עבודות שירות; מסר מוותנה; וקנס כספי בשיעור של 10% מהחדל, קרי 70,000 ₪. אשר לנאמות, שכאמור מצויות בהליך פירוק, חוזה ב"כ המאשימה על עמדתה להשתתת קנס סמלי בלבד.
14. ב"כ הנאשם הרחיב, מצידיו, בתיאור נסיבותו האישיות של הנאשם, ליד שנת 1968 (בן 52 שנים כיום), ביום גירוש ואב לשושה ילדים. ב"כ הנאשם הדגיש את הממד הטרagi בחיו של הנאשם, שאינו רק "אדם נורטטיבי" (זהינו ללא עבר פלילי), אלא מי שעמד בראש קונצראן חברות גדול, אשר בשיאו העסיק 1,500 עובדים, תרם לפרנסתו של משפחות רבות ואף שילם מיסים רבים לקופת המדינה.
15. ואולם, בחודש יולי 2013 קרסו חיו האישים של הנאשם, עקב התמוטטותה הנפשית של רעייתו, אשר הביאה בהמשך הדברים גם לגירושיהם. הנאשם היה טרוד אפוא בטיפול במשפחתו, לרבות ילדיו (והכל יכולה מהמסמכים שצوروו במסגרת ס/1). על רקע זה, כמו גם בשל התנהלותם הפטולה (הנטענת) של צדדים שלישיים, קרס הקונצראן אותו הקים הנאשם והוא הגיע לכך פשיטת רגל. מאז ח' הנאם ביחס כל, תוך שהוא מתפרק מעתודות מזדמנות שגם מהן פוטר, כאשר רק לאחרונה החל לעבוד במכירת פירות וירקות.
16. בנסיבות אלה עתר הסניגור להתחשבות מרבית במרשו ולהשתת ענישה בטוויח הנמור שעליו הוסכם במסגרת הסדר הטיעון. עוד הדגיש ב"כ הנאשם, בהקשר זה, את הזדאותו של הנאשם ואת נטייתו האחראית, וכן את מצבו הכלכלי הקשה מאוד. ב"כ הנאשם הטיעם, כי נוכח מצב כלכלי זה כל קנס לא מידתי שיטול על הנאשם עשוי להוביל להשתת עונש מסר בפועל נוסף עליו.
17. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הצטרכ לדברי בא כוחו והוסיף עתר לדחיה ניכרת של

מועד תחילת נשיאת העונש - לחודש ינואר השנה הבאה - על מנת לאפשר לו להמשיך לעבוד במקום עבודתו הנוכחי (ר' בפרוטוקול, עמ' 89 שורה 30 ואילך).

.ה. **דין והכרעה:**

18. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגורר את עונשו של הנאשם מתוך מתחם זה. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה, בהתאם להוראות חוק העונשין, תש"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במידיניות הענישה הנוהגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירות.
19. הפסיכה חוזרת ומתעדימה את חומרתן הרבה של עבירות המס, שביצוען פוגע בערכים החברתיים של ההגנה על הקופה הציבורית שבאזור המדינה, ההגנה על שוויון הנשייה בנטול המס וההגנה על מהימנות הדיווחים לרשות המסים. כפי שנקבע בהלכה הפסקה, אין לראות בעבירות מס משום עבירות רגולטוריות גרידא, שכן מושמעות המשנית היא גזל של כספי הציבור; ולפיכך עונשתן צריכה להיות מחמירה, בהתאם. זאת, בפרט כאשר מדובר בעבירות מס שבוצעו באופן חוזר ונשנה, לאורכו זמן ובהיקפים כספיים ניכרים.
20. עם זאת, כידוע, הוראות חוק העונשין שעוניין בהבניות שיקול הדעת השיפוטי בענישה אינן מתייחסות למצבים של הסדרי טיעון, שבהם נשקלים שיקולים נוספים. לפיכך, גם שיקום כבר אין מחלוקת כי הוראות חוק העונשין הנ"ל חולות גם במקרים של הסדרי טיעון, במקרים כאלה עיקר השאלה היא בסביבות ההסדר, שאליה שעל בית המשפט לבוחנה בהתאם ל" מבחן האיזון" אשר נקבע בזמןו בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577 (25.12.2002).
21. במקרה דנא ב"כ הצדדים נימקו את ההסתכנות אליהן הגיעו בנסיבות האישיות החריגות של הנאשם, בין השאר על רקע התמוטטות הכלכלית שאotta חווה. אכן, ביום ההגנה אינה חולקת על כן שהtamוטטות זו - גם על רקע נסיבותה הנטענות - אינה מגבשת "צדקה סביר" לצורכי סעיף 219 לפחות מס הכנסה. עם זאת, עדין יש מקום להתחשב בה כנסיבת-קולה ב迈向 הענישה. לפיכך, גם שבחתשב בכך שהמחלל לא הוסר טווח הענישה עליו הסכימו הצדדים נוטה לכך קולה, הוא מצוי בגדדי הסיבות; וזאת גם לפי מדיניות הענישה בעבירות דנא, המשתקפת באסמכתאות הרבות אליו הנפנו ב"כ שני הצדדים.
22. אכן, מצבו של הנאשם שלפניו הוא חריג, והוא בבחינת מי שנפל מאיגרא ומה לבירא עמוקית. הנאשם, שהוא המנהל של קונצרן חברות גדול על כל המשתמע מכך, איבד לא רק את נכסיו - לרבות החברות שהיו בבעלותו ובניהלו - אלא גם את משפחתו; הוא מצוי חיים בחוסר כל, פשטוו ממשמעו, ומתרנים מעבודות מזדמנות. נסיבות ייחודיות אלה - בצירוף ההודה ונטיילת האחריות, אם גם בשלב מאוחר יחסית - מצדיקות את אימוץ הסדר הטיעון, ובאופן מכך יחסית, גם במישור עונש המאסר בפועל וגם במישור הענישה הכספי.
23. בעניין אחרון זה יזכיר כי הנאשםאמין לא הסיר את מחדליו. עם זאת, בהשתתע ענישה כלכלית על בית המשפט להתחשב ביכולותיו הכלכליות של הנאשם (כאמור בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין),

ובודאי שענישה כלכלית אינה מכוונת להשתתת נוספת ענישה של מאסר בפועל.

.24 לבסוף, לעניין מועד תחילת נשיאת העונש, יש לנקט בדרך מאוזנת - גם שהכל הוא שתיחילת נשיאת עונש צריכה להיות ככל האפשר מידית (ר' גם בהוראות סעיף 51ג(א) לחוק העונשין) - על מנת לאפשר לנאים ארכה סבירה להתארגנות.

סוף דבר:

.25 אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חמורה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאים את העונשים הבאים:

נאשומות 1-4:

কন্স (סמלי) בסך של 1 ל"נ, על כל אחת מנאשומות 1, 2, 3 ו-4.

נאשם 5:

(א) 7 חודשים מאסר בפועל.

נאשם 5 יושא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחומר דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 08.07.20.

על נאשם 5 להתייצב לנשיאות עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 01.12.20 עד השעה 08:00.

mobbar זהה לנאים 5 כי בכל הקשור ל העבודות השירות על ציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמרק לכך מטעמו. עוד mobbar לנאים 5, כי במידה ולא יציה להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מחורי סורג ובריח בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא ישא נאשם 5 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי הוראות פקודת מס הכנסתה.

(ג) קנס בסך של 15,000 ל"נ, או 45 ימי מאסר תמורתו.

הकנס ישולם ב-15 תשלומים חדשים, שווים ורצופים, החל מיום 01.02.21 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה ונאים 5 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז אולול תש"פ, 06 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.